

Phần 45

Grace sẽ gặp Olivia trong bữa ăn trưa giữa tuần. Có quá nhiều chuyện đã xảy ra trong cuộc sống của họ và Grace muốn - không, đúng hơn là cần - tâm sự với bạn mình. Chị mong muốn được nói về Cliff và khoảnh khắc anh đến ngồi bên mình trong lễ cưới của Charlotte và Ben. Buổi lễ vẫn còn in đậm trong tâm trí Grace; chị đã rất xúc động trước vẻ đẹp giản dị của tình yêu mà Charlotte và Ben dành cho nhau. Những giọt lệ làm mắt Grace nhoè đi, nhưng lúc đó, chị không phải là người duy nhất xúc động đến thế. Khi ngược nhìn lên, chị thấy vài người nữa đang lau nước mắt lặn trên má. Ngay cả Cliff cũng có vẻ rất xúc động trước lời thề của Charlotte và Ben, lời thề khẳng định tình yêu của dành cho nhau, cho tới tận khi bị cái chết chia lìa. Hiện tại, cặp vợ chồng mới cưới đã lên đường tới Victoria, British Columbia để hưởng kì trăng mật của mình.

Tất nhiên Will cũng có mặt ở cả lễ cưới và buổi tiệc, Stan cũng vậy. Grace cố hết sức tránh mặt họ, nhưng chị lo lắng về Will hơn. Tuy nhiên, có vẻ như Cliff rất hiểu buổi tiệc đối với Grace khó khăn đến mức nào nên anh đã luôn ở bên cạnh chị. Grace để ý thấy Will mấy lần định tiến về phía mình, nhưng anh ta dừng lại khi thấy Cliff đang đứng bên. Grace đoán sau chuyện này, anh ta sẽ quay về với vợ, thế cũng tốt.

Grace đánh giá cao việc Cliff bảo vệ mình tại lễ cưới, và hơn hết là sự nhiệt tình của anh khi giúp chị cấp cứu Maryellen khi cô bị sảy thai. Thái độ bình tĩnh của anh đã giúp chị tập trung để xoa dịu cơn đau cho Maryellen và chờ xe cứu thương tới. Sau đó, anh ở lại chăm sóc Katie cho tới khi chị về đến nhà.

Maryellen ra viện vào ngày hôm sau. Jon nhất quyết đưa Maryellen và Katie về nhà. Grace có cảm giác giữa hai người này đang có chuyện không ổn. Nhưng giờ không phải là lúc để hỏi chuyện đó, nhất là khi họ đang vô cùng đau khổ trước sự mất mát. Grace vẫn có ý định sẽ tìm hiểu xem cuộc hôn nhân của con gái mình có chuyện gì trục trặc. Tất nhiên chị sẽ chờ cho cô vượt qua được cú sốc này đã.

Việc sảy thai khiến Maryellen và Jon rất đau lòng, nhưng chúng còn trẻ và sẽ có những đứa con khác. Grace cũng biết thật khó bề bình tĩnh được sau mất mát đau đớn đến như vậy. Chính bản thân chị cũng rất đau lòng trước sự ra đi của đứa cháu ngoại. Grace rất mong được nói chuyện với Olivia - người vừa có đứa cháu ngoại thứ ba. Sáng hôm đó, khi Olivia điện thoại để ấn định buổi ăn trưa cho hai người, Olivia vui vẻ thông báo James và Selina đã có thêm một cậu con trai, cậu bé chào đời sáng sớm ngày mừng Tám tháng Chín. Cả hai mẹ con đều mạnh khỏe, còn James rất vui mừng và tự hào vì cậu con trai bé nhỏ này. Họ đặt tên đứa trẻ là Adam Jordan. Cô bé Isabella ba tuổi rất háo hức khi được làm chị.

Grace cũng có tin mừng muốn kể cho Olivia, tất nhiên là nó có liên quan đến Cliff.

Đêm thứ Bảy sau tiệc cưới, Cliff thông báo cho Grace biết anh sẽ có mặt ở thị trấn vào thứ Tư tới và sẽ đến thư viện. Chị rất vui và cảm thấy thật nhẹ nhàng vì họ đã nối lại quan hệ, và vì anh đã sẵn sàng cho chị một cơ hội khác.

Chiều hôm đó, khi Loretta ăn trưa trở về, Grace lấy ví và một chiếc túi nhỏ đựng đồ ăn trưa đã chuẩn bị từ lúc sáng. Chị quyết định chờ Olivia cạnh cột gỗ cao ngoài thư viện. Cả hai đều có rất ít thời gian nghỉ trưa, và Grace không muốn Olivia lãng phí thời gian vào việc tìm mình trong thư viện.

Họ đã có kế hoạch mang theo bữa trưa và ăn ngay trong công viên của bên cảng. Vì phải trả tiền nhà, nên ngân quỹ vốn đã hạn hẹp của Grace lại càng trở nên hạn hẹp hơn. Tuy nhiên, do phải trả khoản vay mười ba nghìn đô-la của Dan, Grace đã được hỗ trợ cho vay với lãi suất thấp và được tạo điều kiện trả tiền nhà muộn hơn so với hợp đồng thế chấp ban đầu. Grace phải kiểm soát chặt chẽ việc chi tiêu, nhưng chị vẫn luôn xoay sở được. Thực tế là chị đã chi tiêu rất đúng mực kể từ khi Dan biến mất.

Grace thích bên cảng của vịnh Cedar. Chị nhìn ra bên thuyền rồi lại nhìn sang bên kia vịnh, nơi có xưởng đóng tàu Bremerton. Chị có thể thấy chiếc tàu hàng không mẫu hạm George Washington khổng lồ ở đằng xa và nhớ lại niềm vui của những người vợ cùng những gia đình khi cuối cùng nó cũng đưa người thân của mình trở về từ vịnh Ba Tư.

“Grace”. Giọng một người đàn ông cắt ngang phút mơ màng của Grace.

Cảm giác sợ hãi trời dậy, chị chậm chậm quay người lại và nhìn thấy William Jefferson. Chị tưởng anh ta đã rời khỏi thị trấn và nghĩ là mình sẽ không gặp lại anh ta nữa, Grace tưởng rằng mình đã nói hết mọi chuyện và họ hoàn toàn không liên quan đến nhau nữa. Nhưng hình như chị đã nhầm.

“Anh phải gặp em lần cuối cùng trước khi trở về. Mắt anh ta nhìn chị đây cầu khẩn.

Grace ngó xuống chân đôi, hi vọng Olivia sẽ xuất hiện. Nhưng chẳng thấy Olivia đâu cả. Chị đang bị mắc kẹt với Will, mặc dù khu vực này vốn đông người, nhưng không hiểu sao lúc này lại chẳng có ai ở đây cả.

“Anh không thể tin nổi là em thực sự không còn quan tâm tới anh nữa”, anh ta nói với giọng rất chân thành.

Grace không muốn nhìn vào mắt anh ta. Cho đến giờ, chị vẫn giữ thái độ lịch sự, nhưng có vẻ như cách này không hiệu quả. “Tin tôi đi”, chị nói chắc nịch. “Anh đã có vợ. Tôi không muốn là kẻ bắt nã, nhưng tôi chẳng muốn liên quan gì đến anh nữa. Tôi tưởng mình đã nói điều này rất rõ rồi chứ?”.

“Thôi được. Anh sẽ ly dị Georgia nếu đó là cách duy nhất để anh có được em”.

Grace lắc đầu. Chị muôn hét lên bảo anh ta đừng quấy rầy mình nữa, rằng hãy về nhà với vợ đi, nhưng bản chất của một người phụ nữ lịch sự không cho phép chị làm thế. Olivia đâu? Grace đưa mắt nhìn khắp phố, tuyệt vọng vì không thấy bóng dáng người bạn của mình. Sao cô ấy đến muộn thế nhỉ?

“Grace, hãy nghe anh”. Will có vẻ đau khổ và bối rối. Sau đó, như không thể kiềm chế được cảm xúc, anh ta nắm chặt vai Grace, bắt chị nhìn vào mắt mình.

“Hãy để tôi yên”, chị bật khóc, giằng mạnh để thoát khỏi đôi tay của Will.

“Anh không thể. Anh yêu em”.

Grace có thể ngu ngốc một lần, nhưng chị sẽ không thêm một lần ngu ngốc nữa, đặc biệt là với cùng một đối tượng.

“Anh đã rất muốn nói chuyện với em trong lễ cưới, nhưng em cứ ở bên tay vế sĩ của em suốt cả ngày”.

Rõ ràng anh ta đang ám chỉ Cliff.

“Hãy nghe anh”, Will gắng thuyết phục.

“Không!”. Grace nhận thấy sự tuyệt vọng trong giọng nói của mình. “Tốt nhất là anh hãy đi đi”.

“Anh ta là ai?”. Will hỏi. “Có phải chính là kẻ đã ở bên em trong Lễ Tạ ơn vừa rồi không?”.

“Cliff tốt hơn anh gấp bội”. Cliff biết trọng danh dự và giữ phép lịch sự. Anh cũng luôn sống vì người khác. Mặc dù không hạnh phúc trong cuộc hôn nhân của mình, anh vẫn cố gắng duy trì nó vì con gái, bởi vì với anh, điều quan trọng hơn cả là giữ cho thế giới của con gái mình được bình yên. Grace có thể tưởng tượng ra cuộc sống ấy khó khăn với Cliff đến chừng nào.

“Anh sẽ chứng tỏ cho em thấy anh là người đàn ông như thế nào”. Will liếc nhìn khách sạn bên kia phố, đối diện nhà hàng Trung Hoa của ông Wok, trong lúc tiếp tục đặt tay lên vai Grace.

“Hãy để tôi yên!”. Grace gần như hét lên. Cảm thấy bị xúc phạm, chị hất tay anh ta ra khỏi vai.

“Hãy nói chuyện với anh. Chúng ta sẽ có một buổi chiều bình yên bên nhau và bàn bạc về chuyện này như những người lớn biết điều”.

“Chẳng có gì để bàn bạc cả!”. Grace lắc đầu dứt khoát. “Anh đi đi. Olivia sắp đến rồi”.

Will thở dài. “Anh sẽ không đi cho tới khi em hứa sẽ gặp anh. Tối nay thì sao?”

“Không!”

“Chúng ta cần nói chuyện”, anh ta quả quyết một lần nữa.

“Tôi tin cô ấy đã nói là không muốn chuyện trò gì với anh”.

Grace quay lại thì thấy Cliff đang đứng sau lưng. Anh tới thị trấn sớm hơn chị nghĩ. Anh đang cầm cuốn séc trên tay và chị đoán rằng có lẽ anh vừa rời khỏi ngân hàng.

“Tên vệ sĩ của em đây à?”, Will khẽ hỏi Grace.

“Tôi sẽ rất biết ơn nếu anh rời khỏi đây”, Grace nói với Will một cách rành rọt và bình tĩnh, mặc dù tim chị đang đập loạn xạ.

“Tôi tin cô ấy rất sẽ vui nếu anh đi *ngay bây giờ*”, Cliff nói. Anh nhét cuốn séc vào trong túi quần sau, đứng ở tư thế bảo vệ Grace.

Will nhìn Cliff chằm chằm đầy tức giận. “Chuyện này đâu có liên quan đến anh?”.

“Nếu có liên quan đến Grace, thì nghĩa là nó sẽ liên quan đến tôi”, Cliff lạnh lùng nói.

“Tôi yêu cầu anh không can thiệp vào chuyện này”, Will nói, và tiến sát Grace hơn.

Cliff tiến lên, đứng chắn trước mặt Grace, đối mặt với Will. Họ quắc mắt nhìn nhau, không ai chịu lùi bước.

Rồi không rõ vì lí do gì, Will đâm thẳng vào mặt Cliff.

“Anh Cliff!” Grace gào lên. Nhưng chị lo lắng vô ích. Cliff thừa sức tự xoay sở để đối phó với Will.

Cliff dễ dàng tránh được cú đâm và phản đòn, cú đánh trả trúng vào quai hàm Will. Sức mạnh của cú đâm khiến Will Jefferson loạng choạng lùi về phía sau. Anh ta mất thăng bằng, đổ sụp xuống mặt đường rải nhựa. Gần như ngay lập tức, quai hàm anh ta bắt đầu sưng phồng, máu nhỏ ra bên mép. Grace đưa tay bung miệng, không biết phải làm gì. May mắn thay đúng lúc đó Olivia chạy về phía họ.

“Em đã thấy rồi nhé”, Will hét lên, chỉ thẳng vào Cliff. “Hắn tấn công anh!”.

“Tôi đã trông thấy tất cả”, Olivia kêu lên, rảo bước đến gần.

Mắt Will ánh lên sự căm phẫn. “Tôi sẽ kiện anh đến đồng xu cuối cùng. Olivia, gọi cảnh sát. Anh muốn gã đàn ông này bị bắt vì tội tấn công người khác”.

Olivia đặt tay lên vai Grace. “Em nói rồi, em đã chứng kiến mọi chuyện”.

Will đứng đó, lau sạch máu. “Hãy đứng đó để cảnh sát lấy lời khai của em. Anh muốn... khỏi tố vụ này”.

Olivia cau mày nhìn anh trai. “Có thể anh sẽ đổi ý nếu em khai đã trông thấy anh ra tay trước. Theo những gì em nhìn thấy, có vẻ như anh Cliff chỉ muốn bảo

vệ bạn em khỏi những hành động không được hoan nghênh của anh, anh Will ạ”.

“Anh... anh”. Will rõ ràng không biết phải nói gì.

“Hãy về đi, anh Will”. Olivia buồn bã nói. “Anh đã xử sự thật tồi tệ và em thấy xấu hổ về anh”.

Will há hốc mồm nhìn em gái.

“Chúng ta ăn trưa thôi”, Olivia nói và bỏ tay ra khỏi người Grace. “Anh Will, em sẽ nói chuyện với anh sau. Em có vài điều cần nói”. Olivia mỉm cười nhìn Cliff, nhưng Grace nhận thấy bạn mình đã phải rất cố gắng để có thể cười được. “Anh Cliff, anh muốn ăn cùng bọn em không?”

“Không, cảm ơn cô”. Cliff nhún vai từ chối. “Tôi phải trở lại trang trại”. Anh thoáng nhìn Grace trước khi tiến về bãi đỗ xe.

“Em sẽ gặp anh sau chứ?”. Grace gọi với theo.

Cliff quay lại lắc đầu. “Có lẽ để lúc khác”.

Will mỉm cười bất chấp cái môi bị bầm dập. Grace có thể biết chính xác anh ta đang nghĩ gì trong đầu. Anh ta thỏa mãn vì có thể mình không giành được Grace, nhưng đã làm được một điều, đó là đẩy chị xa khỏi vòng tay Cliff.